

Sara Salkanović

Plastika u moru

Oko 70 posto našega planeta je pokriveno morem. Nažalost, za to more ne možemo reći da je čisto, zato što po svakom kvadratnom kilometru pliva više od sto tisuća komada plastike. Zbog toga puno morskih životinja umire, zato što misle da je to njihova hrana. Međutim, plastika nije samo za životinje loša, jer i mi ljudi sa svakom ribom koju pojedemo, jedemo tu istu plastiku. Iako već ima toliko plastike, svake godine to smeće raste za sedam milijuna tona. Ali kako uopće dolazi plastika u more?

Uvijek kad se kupamo ili peremo zube odlazi plastika u more, zato što se u mnogim gelovima za tuširanje i pastama za zube nalaze mali komadi plastike, koji se zovu mikroplastika (usitnjena plastika). Ti mali komadi odlaze onda kroz kanalizaciju u more. Isto tako kad peremo odjeću, odlazi plastika u more, zato što su ti komadi, na primjer u određenim džemperima, tako mali da mogu bez problema svugdje proći i u more otići.

Još jedan veći razlog je što ljudi, pogotovo u zemljama u razvoju, bacaju smeće odmah u more ili u neke rijeke. Kod nas u Europi isto tako ljudi bacaju smeće u rijeke, najviše u gradovima gdje ima puno turizma. Najgore je na plažama gdje puno ljudi dolaze na odmor ili čak tamo žive. Loše je isto, što ima premalo ljudi koji su zainteresirani skupljati plastiku iz okoline koja se onda prerađuje. U zemljama u razvoju se puno više od 50 posto plastike uopće ne skuplja, a u ruralnim područjima još manje. Najveći razlog tome je da su ljudi tamo presiromašni i pored svojih problema kako preživjeti i osigurati dovoljno hrane na stolu, nemaju još i volje brinuti se (po njihovom mišljenju) nepotrebnim stvarima. Naravno, uvijek je problem dodatni novac i kako to sve platiti.

Pored toga je i lovljenje riba veliki problem. Veliku opasnost za sve morske životinje predstavljaju sve mreže i drugi predmeti od plastike koje se namjerno bacaju u more ili se izgube u moru. Riba ili druge životinje se hvataju u te odbačene mreže i onda zbog toga umiru.

Isto tako veoma se često dešava da brodovi izbacuju svoje smeće u more iako je svugdje na svijetu zabranjeno da se baca plastika u more. Ponekad se desi, da s broda padne jedan kontejner i to nitko ne primijeti, pa se naravno zbog toga more dodatno zagađuje.

Od 78 milijuna tona plastike otprilike 32 posto odlaze bez kontrole u okolinu. Dijelovi mikroplastike idu bez problema u tijela morskih životinja i kad čovjek jede te životinje ta ista plastika završava u tijelu čovjeka. Kako ta plastika može nauditi ljudima još nije pronađeno, ali se zna da plastika ima puno otrova u sebi.

Što se mora desiti da se to sve poboljša? Prvo se mora pokušati da se na čitavom svijetu što manje smeća producira, da se sve smeće skupi i da se onda sve opet upotrijebi. Svatko može tome pomoći. Kad se, naprimjer, umjesto plastične boce uzme staklena boca ili se umjesto plastičnih vrećica upotrijebe platnene vrećice. S takvim malim promjenama može se već puno pomoći u smanjivanju upotrebe plastike u svakodnevnom životu. Sljedeći korak bi trebao biti totalno izbacivanje plastike iz svakodnevne upotrebe. S vremenom ona će se prestati koristiti i naša mora će ponovo biti čista.

Sara Salkanović
Jezik: hrvatski
Vrst teksta: rasprava
Broj stranic: 1
Ljeto: 2020.
Škola: Savezna gimnazija Matrštof / BG/BRG Mattersburg
Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA
Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind
Download: Plastika u moru